

[Stærmose.]

Jeg kan ikke tilbageholde en lille Randbemærkning til den Oplysning, som den højtærede Udenrigsminister gav om Kryolitten. Den højtærede Udenrigsminister lagde Vægt paa, at det Kvantum Kryolit, der var eksporteret til Spanien, var forholdsvis lille; men der maa dog gøres opmærksom paa, at Kryolitten ikke forbruges i Produktionen, men blot er til Stede som Hjælpstof, og at der er forholdsvis ubegrænsede Muligheder for at fremstille Aluminium, hvis man hele Tiden har et tilstrækkeligt Kvantum Kryolit; det gaar ikke til under Produktionsprocessen. Derfor kan der ikke gives sikre Oplysninger om det Kvantum Metal, der fremstilles ved den Kryolit-eksport, som desværre har fundet Sted.

Stareke: Uden at forlænge Diskussionen unødigt vil ogsaa jeg erklære, at vor Gruppe gerne vil stemme for det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og at vi ikke vil stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Nørlund.

Hans Hedtoft: Jeg synes ikke, at det ærede Medlem Hr. Nørlund har Ret, naar han vendt imod vort Resolutionsforslag siger, at det intet indeholder om, hvad vi vil gøre. Der staar i den af mig stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen: „Folketinget nærer Tillid til, at Regeringen i Overensstemmelse med det danske Folks demokratiske Traditioner vil understøtte De Forenede Nationers Bestræbelser for overalt at virkeliggøre de i Pagten indeholdte Grundsætninger for Folkenes Frihed og Fredens Betryggelse.“ Der staar i disse Linier ganske klart, hvad det er, vi ønsker der skal gøres, og hvordan vor Placering skal være.

Til det ærede Medlems Tilføjelse vil jeg bemærke, at hvis det drejede sig om en partipolitisk Demonstration, havde jeg intet imod at stemme for disse Ændringer. For et Øjeblik siden appellerede det ærede Medlem til Tinget, nu appellerer jeg til det ærede Medlem og hans Parti. Samtlige Partiordførere har talt, Landets Udenrigsminister har talt. De Herrer har selv tilvejebragt den Situation, at nu skal den danske Rigsdag for hele Verden, i et Anliggende, der samler Verdens Opmærksomhed, bringe sin Mening og Vilje til Udtryk, og det er ikke muligt at tilvejebringe Enighed i dette Øjeblik om den bestemte Anvisning paa en af en bestemt Stormagtsgruppe fulgt Linie inden for De Forenede Nationers Politik. Derfor anmoder jeg det ærede Medlem om at

handle realistisk og handle ud fra danske Synspunkter og medvirke til, at vi for en Gangs Skyld i det høje Ting kan faa en enstemmig Beslutning, og det kan vi faa, hvis det ærede Medlem trækker sit Ændringsforslag tilbage. Handl realistisk i denne Sag og handl ud fra det, som danske Interesser, synes jeg, byder i dette Øjeblik.

Det er helt forkert at stille Tingene op paa den Maade, at der er Grader i den Foragt, som jeg tror alle ærlige danske Demokrater nærer for Franco-Styret. Jeg vil gaa saa vidt som at sige — alle Medlemmer i denne Sal kender mit politiske Forhold til den nuværende Regering, men jeg føler mig alligevel forpligtet til at udtale —, at det er fuldkommen urimeligt mod Landets nuværende Udenrigsminister blot at ville kaste en Skygge af Tvivl om hans ærlige demokratiske Indstilling eller om, at han paa noget Omraade ikke skulde have akkurat samme Tanker om Franco-Styret som vi. Han maa i dette Øjeblik fra Tingets Talerstol tale som Landets Udenrigsminister. Dette synes jeg, man i en Situation som denne skulde tages Hensyn til, og det burde det ærede Medlem og hans Parti efter min Mening ogsaa gøre, hvorfor jeg henstiller til dem at tage det stillede Ændringsforslag tilbage, ikke fordi jeg eller mit Parti principielt er imod det der udtrykte, men med den udtrykkelig Motivering, at der ikke kan samles Enighed derom i det danske Folketing i Øjeblikket, og i det Spørgsmaal, vi behandler, er det væsentligt af mange Grunde, at vi nu over for Verden optræder enstemmigt. Vi havde jo under Besættelsen en staaende Kliché herhjemme: „I disse for vort Land saa vanskelige Tider“. I Dag kan man godt bruge Klicheen: „I disse for vort Land udenrigspolitisk fortsat saa vanskelige Tider“. Vi er i en saadan Situation for Øjeblikket, hvor Hensyn efter min Mening fra alle, der vil tjene danske Interesser, naar Talen er om Udenrigspolitik og vort Ansigt udadtil, bør vises.

Det er ganske klart, hvori Meningsforskellen bestaar. Der er to Veje at følge. Den ene er at tro paa, at isolerede Aktioner kan føre til Resultater, og den anden er den Vej, som følges inden for De Forenede Nationer, en mere langsigtet Taktik. Maalet, at Franco og hans Styre skal væk, har vi allesammen; i alt Fald har baade det ærede Medlem Hr. Nørlund og jeg det, og som det er fremgaaet af Ordførernes Taler, har alle øvrige det ogsaa.

Jeg vil gerne sætte en tyk Streg under det Argument, jeg anfører, at jeg tror ikke paa, at der kan opnaas noget ved, at et